

сърдцата имъ. Тѣ не искаха да бждатъ жертви на Ферузъ беа въ Търново. Българската кръвъ заговори. Спустнаха се и изведнажъ духнаха горящото газениче на лавицата. Стаята потъна въ тъмнина.

— Тейко! Остави! Всѣка съпротива е безсмислена. Ние ще бѣгаме въ манастира. Презъ широкия дворъ ще се измъкнемъ, покрай плетищата... Дветѣ съ Нейка... Дай да цѣлунемъ дѣсницата ти...

Момериница закърши отчаяно ржце, зариде. Баша имъ ги пригърна. Сълзи се протърколиха отъ очитѣ му.

— Богъ да ви пази, чеда мои...

И вратичката отвжтре тихо се откrehна. Чуха се глухи стжпки и утихнаха. Две сѣнки потънаха въ падналата вечерна здрачъ надъ Момериново.

Обзети отъ страшната мисълъ Марина и Нейка тичаха обезумѣли... задъхани... Тѣ извиha покрай старата българска крепостна кула, свиха задъ селото и не смѣха да се извърнатъ назадъ. Далече и все подалече се изгубваха силуетитѣ на селскитѣ кжщи и глухо отекваше сърдития вой на кучетата...

Неочаквано и небето потъмнѣ надъ тѣхъ. Задуха силенъ планински вѣтъръ. Гората, която приближиха и навлѣзоха въ

нея, зашумѣ. Клонетѣ на дърветата се огъваха. Мжтни облаци идѣха низко надъ главитѣ имъ, като нѣкакво злокобно знамение, нареждаха се застрашително...

А дветѣ сестри все тичаха напредъ. Наближиха отвеснитѣ скали. Долу се бѣлѣеше Дрѣновския манастиръ. Ето: следъ малко ще се спуснатъ по каменистата пжтека, ще завиятъ покрай рѣката, ще я прегазятъ на плитко мѣсто и ще влѣзатъ въ светатобителъ. Тамъ ще ги посрѣщне стариятъ игуменъ и ще ги скрие... Но дали ще се спасятъ и тамъ. Ами ако следъ тѣхъ дойде потерата? Ако и тамъ ги откриятъ, какво ще стане съ тѣхъ? Щѣха ли да се избавятъ? Пакъ ги чакаше безчестие и скверня... Не, тѣ нѣма да завиятъ фереджета... Тѣ сж българки и ще останатъ такива. Изведнажъ предъ тѣхъ се мѣрна синиятъ виръ долу подъ скалитѣ. Водопадътъ бучеше, страшно зеѣше черната пропасть подъ нозетѣ имъ. Голѣми черни облаци се виеха по вечерното небе, вѣтърътъ свирѣше изъ горскитѣ усои, въ страшната пустиня долу гърмѣше водопада и биеше яростни води въ остритѣ камъни...

Изведнажъ, на западъ, задъ далечната крепостна кула надъ селото, се свѣтна, чу се гръмъ и